

of III Ed.

**VIRI PRAECLARISSIMI
DOMINI
M. PAVLI GEORGI
KRVSIKI**

**IOANNEI HAMBURGENSIS PRORECTORIS
CELEBERRIMI DIVVM MATTHIAM DANIELEM
FILIVM DOLENTIVS DESIDERANTIS
FATO COMMOVETVR**

**ERNEST. CHRISTIAN. SCHROEDTERVS
MATHEM. PROF. PVBL**

**VVITTENBERGAE SAXONVM
FORMIS CHRISTIANI SCHROEDTERI ACADEM. TYPOGR
A. X. S. CIO I. C. CC XII**

Quotiescunque coetui eruditorum
iuuenem summae expectationis fa-
tum acerbius eripit, toties intimis
sensibus angor, idque eo magis,
quo magis seculum penuria laborat literatorum.
Mirum quidem dictu uidetur, ac tantum non
incredibile, deesse homines studiis deditos, u-
numque tantum sui desiderium relinquere, cum
adeo illi affluant, ut nimia potius multitudine
orbis laboret. Quod si igitur in paucitate gra-
uis iactura est, ut recte iudicat Curtius, uix, ac
ne uix quidem, innumerabili quispiam numero
requiretur. Enimvero, quamuis eorum, qui
docti uolunt appellari, plena sint omnia, secu-
lumque hoc nostrum, post hominum memori-
am, quam feracissimum uideatur, tamen, si Dio-
genis lucerna inquiras, aegre sexcentessimum
repereris, qui nomen re ipsa tueatur, et, in theo-
logia, ultra concionandi, ut uocant, artem, in iu-
re, ultra forensem litigandi peritiam, in medici-
na, ultra formulas medicamentorum componen-
di facultatem, progrediatur. Tam ab illa immensa
societate literatorum uere doctrina culti in ex-
iguum angustumque concluduntur, ut inde uel u-
nius iactura molestissima sit, cumque illorum nu-
merus iniri haud possit, hi contra facile queant
percenferi, ac propemodum digito monstrari.
Satis igitur causae mihi esse uidetur, cur Filium
tuum,

tuum, Praeclarissime Vir, publico priuatoque nomine, doleam, e uita excessisse. Memini, cum, abhinc pluribus annis, Hamburgum transirem, Frisiam, orientem uersus, petiturus, data a te progressuum in studiis explorandorum potestate, ita mihi puerum e Graecis respondisse, ut admirationem moueret. Intelligebam simul, ipsum in legendo tum Homero, sine pedis offensione, feliciter uersari, et ad id, aliaque cum laude conanda, ualere ingenio praestantiore, quod naturale bonum singulari tua instituendi opera adiuuisti, teque sic ab aliis, aliarum scholarum magistris, non minimum distinxisti, qui, ut ipsi interioris, et Graecae, et Latinae, eruditionis ignarissimi sunt, ita suos barbarie inficiunt, et, uelut extincto humanitatis lumine, quod literis accendendum est, ad feritatem abducunt. Si enim, prudentissimi uatis iudicio, artes fideliter didicisse, mores emolliat, nec feros esse sinat, facile intellectu est, intermisso ingenii cultu, qui ab liberalibus petendus studiis, hominem, elisis omnibus sapientiae neruis, stupefieri ac torpere. Sic rudes discipulos in Academias dimittunt, non, ut in officinis his elegantiorum doctrinarum poliantur limenturque, ne doctiores praeceptoribus euadant, sed, ut incitiam propagent. Cumque adeo, propter subsidiarum inopiam, eruditorum scholas frequentare nec possint, nec uelint, linguarum
item

item ac bonarum artium notitiam consequi tum
desperant, tum pigrentur, nullo prorsus funda-
mento sua illi stabiliunt, ac, aut in concionem sa-
cram, aut forum, aut aegroti domum, prouo-
cantes, uel stentores, uel rabulas, uel circumfora-
neos, agunt, non theologos, non iureconsultos,
non medicos, quibus Dei honos, hominumque
salus, curae est atque cordi. Filius tuus, Amplissi-
me Vir, postquam in Academiam nostram, tri-
bus circiter ante annis, eximio literarum appa-
ratu instructus, uenit, statim sectatus est clarissi-
mos quoque doctores, ac eorum commentatio-
nibus pariter, ac disputationibus, et audiendi, et
respondendi aequae, ac contradicendi, operam
nauauit. Kirchmaiero in primis, Collega hono-
rando, uitae studiorumque moderatore gauisus,
breui eo processit, ut de sepulcro Christi, contra
Salmasium, superiore anno, solenni eruditorum
corona, pugnans, summam audientibus expecta-
tionem sui commoueret. At dies funestus XVI
Kal. Quintiles rempublicam literatam iuxta, ac
patriam, ornamento hoc, parentes solatio, nos
delicio, orbauit, uehementerque afflixit. Cu-
ius memoria ut nunquam intercidet, ita Deum
precor, ut te, senem, carissimamque uxorem,
ac Filium unicum, firmissimum familiae Kra-
fsikianae fulcrum, eundemque, multis nominibus,
dudum bonis doctisque quam commendatissi-
mum, diu superstites diuo esse uelit iubeatque.

Ung VI 3

W 18
V 17

of III 61.

RAE CLARISSIMI
 DOMINI
 LI GEORGI
 RVSIKI
 BVRGENSIS PRORECTORIS
 VVM MATTHIAM DANIELEM
 POLENTIVS DESIDERANTIS
 ATO COMMOVETVR
 ISTIAN. SCHROEDTERVS
 THEM. PROF. PVBL
 NBERGAE SAXONVM
 NI SCHROEDTERI ACADEM. TYPOGR
 R. S. CIO I O CC XII

